

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: D. Tipstra
Titel: De vader van Jan
Druk: 1
47 blz.

jongensboek; geschikt voor een leeftijd van $\tilde{A}, \hat{A} \pm 10-12$ jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Het varken van Jan's vader is uit het hok ontsnapt en heeft de bloemen vernield in den tuin van den vogelboer. Jan's vader wil de billijke schadevergoeding niet betalen. Er ontstaat vijandschap tusschen de beide mannen en natuurlijk ook tusschen Jan en den zoon van den vogelboer. Jan vindt zijn vader dapper, omdat hij niet bang is voor den vogelboer. Maar vrouw Smit leert Jan, dat het dapperder is om ongelijk te bekennen. Aan het eind verzoent Jan's vader zich met den vogelboer, Jan en Albert worden weer dikke vrienden en de geschiedenis eindigt met een leuke rijtoer in de vrachtwagen van vader Jan. Algemeene op- of aanmerkingen: Een goed boek voor onze jongens. Het woord "Heer" wordt afgewisseld met "Heere", vermoedelijk om ieder het zijne te geven. Conclusie: Aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1935

Auteur: D. Tipstra
Titel: De vader van Jan
Druk: 1
47 blz.

G. K. 0. 5 t. d. t. 25 cent. Dit boekje ziet er vroolijk en fleurig uit. Men zou haast niet willen gelooven, dat de uitstekende omslagteekening van dezelfde illustratrice is als het leelijke plaatje op blz. 11. De schrijver is blijkbaar een debutant. We kennen zijn naam althans niet. Prettig vertellen kan hij zeker. Maar de conceptie is zwak. Hoofdstukken als het laatste zouden er nog wel 10 of 20 bijgevoegd kunnen worden. De verwikkeling brengt ons in de echte dorpsfeer. Het varken van den vrachtrijder Brouwer is ontsnapt en heeft bij den vogelboer schade aangericht in den tuin. Deze eischt een gulden vergoeding van den vrachtrijder. Brouwer noemt hem een opschepper. Jan, Brouwers zoon, vindt dat flink van vader. Hij wil even flink uit die fermetelt in allerlei vijandige daden tegen de "vijanden" van zijn vader. Zijn vader berispt hem daarover niet. Wèl vrouw Smit, die op een sympathieke, ernstige wijze Jan vermaant met een beroep op Gods Woord. Deze bladzijde doet weldadig aan. Jans vader heeft het gesprek aangehoord en hij wordt heel "anders". Ook Jan tracht zijn vijanden lief te hebben. In het slot zijn ze het hartelijk met elkaar eens, dat het prettig is, geen ruzie meer te hebben. Er wordt in dit boekje veel te veel gevochten: de jongens "knokken" tegenwoordig waarlijk al genoeg. Een waarschuwing daartegen ware zeker niet misplaatst geweest. De strekking is, dat wij niet vijandig gezind mogen wezen tegen elkander. 't Is allerminst dapper, een

"opschepper" te zijn. De minste zijn, dat is echte dapperheid. "'t Is niet gemakkelijk naar je vijand te gaan en te zeggen: Asjeblieft, 't was mijn schuld. Dat is héél moeilijk." "Kwaad worden en schelden gaat vanzelf..... Maar je fout weer goed maken..... dat moet de Heere je leeren....." blz. 34. Ofschoon de jongens in dit verhaal, vooral in het tweede deel, zullen genieten, kan ons oordeel niet gunstig zijn. Noch de bonte veelheid van den inhoud, noch de wijze waarop de groote verandering van vijanden tot vrienden wordt geschetst, kan ons bekoren. Het is onbegrijpelijk, dat een schrijver, wien het toch blijkbaar om een bijbelsche strekking te doen is, zóózeer het voornaamste vergeten kan. Wèl wordt er door Jan gebeden om vergeving van zijn boosheid, zijn ruzie en schelden. Maar de voortreffelijke gelegenheid, om Christus' vergevende liefde voor zondaren te vermelden, bleef jammerlijk ongebruikt. Dit boekje kan best een tweeden of derden druk hebben. Maar laat de auteur in deze ernstige leemte toch voorzien. Om de schriftuurlijke strekking van blz. 23 willen we dit boekje niet afkeuren; wèl bevelen we het aan onder voorbehoud.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1935

Auteur: D. Tipstra
Titel: De vader van Jan
Druk: 1
47 blz.

Jan en zijn vriend Albert zijn boos op elkaar, omdat hun vaders ruzie hebben gekregen. De huishoudster van Jans vader wijst Jan er op, dat hij en zijn vader schuld hebben. Jans vader heeft het gesprek afgeluisterd en gaat zijn schuld bekennen. Nu kunnen de jongens weer als vrienden met elkaar omgaan. Het is wel goed geteekend hier en daar, maar er zit weinig actie in, waardoor het wat zedepreekerig wordt. Voor uitdeeling aan de kinderen is het niet bijzonder geschikt.

Boekbeoordeling in Kind en Zondag, 20-11-1909
